

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI.

DONDERDAG den 4den APRIL 1833.

N. 14.

Gedrukt en Donderdag's avonds uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

UITTREKSELS UIT SURINAAMSCHE COURANTEN.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarj, den 2 Jan. 1833.

De Gouvernements Secretaris maakt bij deze bekend, dat op heden, door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal is genomen de navolgende resolutie:

"Gelet op de onlangs alhier aangekomen tijdingen wegens de vřandelyke maatregelen, door de Britsche en Fransche Gouvernemen ten tegen Holland genomen.

"Geboord den Kolonialen Raad, in den zelfs Vergadering van heden.

Heeft goedgevonden en verstaan.

"Op alle Hollandsche Schepen en Vaartuigen, binnen deze Kolonie aanwezig, of die alsnog mogten aankomen, te leggen een provisioneel embargo, in dier voege, dat tot nader order, aan geen Hollandsch Schip of Vaartuig vřystaan zal de Kolonie te verlaten om de terugreis naar het Vaderland aan te nemen.

Strekken de aankondiging, om elk en een iegelyk, wien zulks mogt aangaan, met den inhoud daarvan bekend te maken.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Door Z. M. den Koning, zyn, by Hoogstezels besluit dd. 29 November 1832, N°. 13, benoemd en aangesteld:

Tot Adjutant bij het Garnizoen te CURAÇAO, de thans als zoodanig provisioneel fungerende Tweede Luitenant J. D. VAN KORTSVELD.

By het Bataillon Jagers No. 27.

TOT KAPITEINS:

De 1ste Luitenant, D. J. COOPS; sedert overleden, en

De 1ste Luitenant G. H. BILGEN.

TOT KAPITEINS KWARTIERMEESTERS:

De 1ste Luitenant Kwartiermeesters J. M. VAN EPS en C. F. VAN CASTEREN.

TOT EERSTE LUITENANTS:

De 2de Luitenant M. B. SMIT en G. F. MENGE.

TOT TWEDE LUITENANTS:

De Kadet Fourier E. J. SLENGARDE, de Sergeant Majoor J. BRONNER, de Sergeant Majoor J. H. BEUNKE, de Sergeant Volontair Z. BONN, de Sergeant J. G. BALFOUR VAN BURLEIGH en de Sergeant G. P. BALFOUR VAN BURLEIGH.

TOT CHIRURGYN MAJOOR.

De Chirurgyn 2de klasse H. SCHORRENBORG, Alle van het Bataillon Jagers N°. 27.

TOT CHIRURGENS DER 2de KLASSE:

De Chirurgyns der 3de klasse H. VAN MEERBLEK, E. C. CUSIN en D. HARKERWYN.

Zyn de voorts by gemeld Z. M. besluit goedgekeurd de in der tyd door den Gouverneur Generaal geane aanstellingen van:

C. P. REEDER, B. MAYER en A. C. WESTERVELD, tot Chirurgyns der 3de klasse;—en van J. HULLEMAN, tot Apothecar van de 3de klasse.

En zyn by aanschryving van den Staatsraad ad-interim belast met de directie van het Departement voor de Nationale Nyverheid en de Kolonien, dd. 5 December 1832, Lett. A. N°. 164, tot het doen van dienst bij het Garnizoen van Curaçao gesigneerd.

De Kapitein C. H. BILGEN, benevens de 2de Luitenant N. Galmeyer, A. D. C. VAN COEVENHOVEN, E. J. SLENGARDE, J. BRONNER, J. H. BEUNKE en Z. BONN.

De Chef van den Staf,

R. H. ESSEK.

Paramaribo, Maart 7.—Uttreksel uit de (Demerary) Royal Gazette, van den 23sten February.

Met de Bark Laurence van Liverpool, ontvangen wy Engelsche berigten tot den 17den January; bevattende onder anderen, dat het Embargo op de in Engelsche en Fransche havens zich bevonden hebbende Hollandsche Vaartuigen opgeheven was, en dat dezelve gevolgelyk naar de plaatsen hunner bestemming waren gezeld.

Dit geeft genoegzaam de zekerheid dat de Belgische kwestie eindelyk geschild zal worden, en het is stellig dat de Mogendheden van het vasteland, met Engeland en Frankryk eenstemmig handelende waren, om de bestaande geschillen te doen eindigen.

—Brusselsche Dagbladen leveren het bericht uit den Haag tot den 11den January, dat het antwoord op de laatste voorstellen van Frankryk en Engeland, bestond uit een schets verdrag te worden gesloten tusschen den Koning en de vyf Mogendheden, zyn de hoofdzakelyk van den volgende inhoud:

Dat het Hollandsch Gouvernement voorsteld, de vřye Schelde vaart, zoo mede, met betaling van matige lastgeiden, de vřye doorvoer op den Ryn en de Maas; dat Holland zoude aangemerkt worden als een neutrale Staat, even gelyk België en dat Limb en Liefkenshoek, drie weken na de ratificatie van het onderwerpelyke verdrag zoude ontruimd worden, de Luxemburgsche kwestie, zou afzonderlyk behandeld worden door de vyf Mogendheden en het Ryn verbond.

(Courrier 17 January.)

Men zegt stellig dat, onmiddelyk na ontvangst van het antwoord van den Koning van Holland op de voorstellen van de Fransche en Engelsche kabinetten, Earl Grey daarvan mededeeling heeft gedaan aan den Baron Bulow, de Pruisische Minister, Baron Wessenburg en de Neuman, Oostenryksche Chargés d'affaires, en Prins Lieven, de Russische Ambassadeur, en dat door doozelven, by die gelegenheid verlangd is, eene rondberstige verklaring, in hoe verre door hunne Hoven, den Koning van Holland eenige aanmoediging is gegeven, om zyne hardnekkigheid te blijven volhouden.

Op de bekomen stellige verzekering dat hun niets daarvan bewust was, zoude Earl Grey hun afgevraagd hebben, by al dien de Koning van Holland in zyn voornemen mogt blijven berusten of dan Rusland, Oostenryk en Pruisen, in dat geval met Groot-Brittanie en Franryk zoude willen mede werken, tot het nemen van die maatregelen welke alsdan tot de beslissing van de bestaande geschillen zoude doelmatig geacht worden.

Zy zouden daarop geantwoord hebben dat zy de inzichten van den Earl Grey met alle hunne vermogens zouden bystaan en zy maakten zich dezer gelegenheid ten nutte om te betuigen, dat de houding van hunne Hoven, welke misschien huane vredelievende inzichten in twyfel zouden hebben kunnen trekken, niets dan voorbehoeds maatregelen geweest zyn, zoo lang de Fransche troepen België niet ontruimd hadden. Dat daarnu het Fransche leger terug getrokken was, de drie mogendheden meer vertrouwen stelden in de operatie van het Fransche kabinet, en dat zy met alle pogingen, trouwelyk zoude medewerken tot alles hetwelk de vrede van Europa zouden kunnen waarborgen.

Uit aanmerking van de bron waaruit

wy deze berigten putten, kunnen wy voor derzelver echtheid instaan.

Wy vernemen met genoegen dat bevelen uitgevaardigd waren, dat de Pruisische troepen, uitmakende het observatie-armee aan den Ryn tot hun vorig cantonnement in Westphalen zoude terug trekken, en dat de oorlog-reserve van dat leger, op non-activiteit zoude gesteld worden.

Wy achten het overtollig om hier aan te voeren, het verband van deze militaire bewegingen met de terugtrekking van het Fransche leger uit België.

Daadzaken welke duidelyke blyken geven van de onderlinge trouw en goede verstandhouding welke de handelingen der mogendheden bestuurd hebben, en die met de schikking der Belgische zaak eeniglyk beoogen, het behoud van een algemeen vrede.

—Extract uit eenen particulieren en geloofwaardigen brief, gedateerd Amsterdam 15 January 1833.

De Piet Hein en de Alexander beide gezeld van Rotterdam naar Suriname, zyn in Engeland opgebragt —De Attulante gevoerd door Kapt. C. MEYER, die sedert den 28sten December a^o. p^o. in Engeland vřy gegeven was, ligt nog te Plymouth, zyn vertrek is tot nog toe vertraagd, door dat er kranke is aan 80 helen. Katoen en 4 kisten Indigo, doch wy denken dat hy wel spoedig zal kunnen vertrekken.—Pondt ligt ook nog te Portsmouth.—SPINXBERG is mede in Engeland opgebragt doch er worden van tyd tot tyd Schepen vřygegeven, zoo dat niemand voor Confiscatie bevreesd is.—Ons gouvernement dringt sterk aan op het onthefven van het embargo en het ontslaan der krygsgevangenen van de Citadel, als grond tot verdere onderhandelingen die alsdan zouden worden hervat.—De schelde is thans voor alle Natien gesloten, zoo dat de zaken op de een of andere wyze spoedig tot een einde moeten komen.

NEDERLANDEN.

Mededeeling van den Generaal Chassé aan Zyne Exe. den heer Directeur Generaal van Oorlog.

Hoofdkwartier, Citadel van Antwerpen, den 21sten December 1832.

De zwaarigheden, welke zich dagelyks vermeederen, om dazen aan my toevertrouwen post langer met eere te kunnen verdedigen, hebben my genoodzaakt, in weerwil van my zelve, in onderhandeling met den vřand te treden.

De vermoeyenissen en ontberingen, welke de soldaat sedert drie weken ondergaan heeft, zyn boven alle beschryving en hebben de krachten van het garnizoen geheel uitgeput.

Hierby komt, dat het drinkwater, door het droogloopen der grachten, in de putten zoodanig verminderd is, dat men met de grootste moeite slechts het onontbeerlyke water kon bekomen; en tot overmaat van ongeluk zyn de twee laatste nog bestaande putten in den vorigen nacht door de vřandelyke bommen vernield.

Alle de zoo gezegde bomvřye lokalen zyn ten eenen male verwoest, zoo dat de soldaat in de poternes, communication en galerijen, onder een zoo geducht bombardement, dusdanig in een is gedrongen, dat byna immer door denzelven rust genoten wordt.

Het bomvřye hospitaal, waarin zich alle onvervoerbare gekwetsten en geamputeerden bevinden, dreigt elk oogenblik in te

storten, waardoor deze ongelukkigen gezamenlijk verplotterd en begraven zouden worden.

In de linker face van bastion II, heeft de vijand eens bres geschoten, welke 80 tot 100 ellen breed is en reeds bijna de helft der gracht gevuld heeft.

De *decents du fossé* is geëffectueerd en de vijand heeft slechts twee myn te doen springen, om de contre-escarp in de gracht te doen storten en alzoo den storm uit te voeren.

Het is om al het hierboven aangehaalde, dat ik, de onmogelijkheid inziende, om een storm af te slaan, alsmede dat door het roekeloos afwachten daarvan de tot hietoe behaalde roem ten eenemale verloren zoude kunnen gaan, propositien aan den Maarschalk Gerard gedaan heb, om mij den afgtog vrij te laten, en mij genegen heb getoond, de door hem op den 30sten November II. gevraagde evacuatie te bewerkstelligen. Dit door hem van de hand gewezen zijnde, heb ik eindelijk, na den geheelen dag met parlementeren doorgebracht te hebben, met overleg van den raad van defensie, de capitulatie gesloten, waarvan ik de eer heb, hiernaevens kopie over te leggen.

Ik heb mijn persona en eenige mijner Officieren als krijgsgevangenen aangeboden, onder voorwaarde, om het overige der bezettingen vrij naar de Noordelyke provincien terug te doen keeren, doch vruchtelooz.

Uit het additioneel artikel zal Uwe Excellentie ontwaren, dat de *flutille* vóór de stad niet in de capitulatie begrepen is, welk artikel op iantantelyk aandrigen van den Kapitein ter zee Koopman geïnsereerd is geworden. Ten gevolge daarvan was ik met denzelfden overeengekomen, om zes der beste booten in de duisternis de Schelde te doen afsakken en de overigen te vernielen, welke eerste echter onuitvoerlyk achynt geweest te zyn, dewyl ik op het oogenblik verneem, dat slechts één boot is afgezeild, en de elf overigen door derzelver equipage verbrand of in den grond zyn gekapt.

Ziedaar Uwe Excellentie de ongelukkige dat mijn levens; gaarne had ik myne loofbaan hier door eenen lusterlyken doot geëindigd; maar zulks heeft geene plaats kunnen hebben.

Ik zal de eer hebben Uwe Excellentie bij de eerste gelegenheid die genen te doen kunnen, welke zich in dit ongelukkig beleg het meest onderscheiden hebben, ten einde dezelve aan Zyner Majesteit onzen geëerbiedigden Koning bekend te kunnen maken.

De Generaal der Infanterie, Opperbevelhebber der Citadel en Zyner Majesteits Zeemagt op de Schelde vóór Antwerpen,
Baron CHASSE.

Antwoord van den Directeur Generaal van Oorlog.

's Gravenhage, December 26 1832.

Aan Zyner Excellentie den Generaal der Infanterie Baron Chassé, Opperbevelhebber der Citadel van Antwerpen.

Gisteren morgen heb ik ontvangen de missive van Uwe Excellentie van den 24 dezer, No. 1784, houdende kennisgeving van de onderhandeling in welke U Hoog-Edel Gestr. met den vijand is getreden, en van de redenen welke U daartoe hebben bewogen, alsmede onder andere bylagen, een afschriefft der kapitulatie door Uwe Exc. met den Franschen Maarschalk Gerard gesloten.

Ik heb deze belangrijke stukken overwylid aan Z. M. den Koning onderworpen, en het is dien ten gevolge dat ik mij thans door Hoogstdezelve met de navolgende mededeeling aan Uwe Exc. belast vinde.

De Koning treedt niet in de kapitulatie als zoodanig; doch Zyner Majesteit heeft mij ook ditmaal weder de aangename taak opgelegd Uwe Exc. bij deze gelegenheid de plegtige verzekering te herhalen, dat het gedrag van Uwe Exc. en van de dapper bezetting der Citadel van Antwerpen, gedurende de geheele verdediging dier sterke, wel verre van bij Hoogstdezelve iets te wenschen te hebben overgelaten, 's Konings onbepaalde tevredenheid weg draagt; dat die verdediging geheel aan

Zyner Majesteits billijke verwachting heeft beantwoord; dat Hoogstdezelve niet heeft opgehouden, gedurende al den tyd van het beleg met innige deelneming gade te slaan het lot van zoo vele dapperen, die daarbij hun bloed voor het Vaderland hebben vergoten, en ook nog uit uw laatste rapport met ontroering heeft vernomen, hoe groot de ontberingen en vermoeijenssen zyn geweest, welke die brave bezetting zich zoo lang heeft getroost.

Nu reeds aanvankelyk een blyk van Hoogstdezelfs goedkeuring zoo aan U Exc. persoonlijk, als in Uwen persoon aan het geheele garnizoen der Citadel, willen de geven, heeft onze geëerbiedigde Koning goedgevonden U Mynheer den Generaal, te benoemen tot Ridder Grootkruis van de Koninklyke Militaire Willems-Orde, en zulks bij besluit van gisteren No. 63, waarvan ik het genoeg mag genieten een afschrift hierbij over te leggen.

De waarde van deze hooge onderscheiding zal ongetwyfeld voor U Exc. grootelyk worden verhoogd door de omstandigheid, met welke ik thans de eer heb U Hoog-Edele Gestrege bekend te maken, dat namelyk Z. M. Hoogstdezelfs eigene decoratie dier orde in mijn byzyn heeft afgedaan, en mij dezelve benevens het daartoe behoorend lint en juweel, nog onlangs bij de laatste plegtige gelegenheid door den Koning zelve gedragen heeft overhandigd; ten einde die insignia aan U Hoog-Edel Gestrege van wege Z. M. als de Uwe te doen geworden. Zy zullen Uwer Exc. met dezen brief worden ter hand gesteld.

Het strekt mij al verder tot genoegen, Uwer Excellentie te kunnen melden, dat de Koning alle de voorloopig door Uwe Excellentie gedane benoemingen tot Ridder der 4de klasse van de gedachte Orde, vermeld in uwe missive van den 16 dezer No. 1776 bis, onverwylid heeft gelieven te homologeren, en dat Zyner Majesteit nader zal beslissen, nopens de verdere aanbevelingen in den brief vervat, terwijl Hoogstdezelve met verlangen zoodanige verdere voordragten tot belooning, van Uwe Excellentie te gemoet ziet, als de omstandigheden U zullen voorkomen te vereischen.

Nog moet ik de verzekering hierbij voegen, dat indien het Uwer Excellentie mogt gelukken, de gekwetsten herwaarts te doen transporteeren, zulks Zyner Majesteit bijzonder welgevallig zou wezen.

Ten slotte heb ik de eer U Hoog-Edele Gest. kennis te geven, dat ik dadelijk mijnen Adjutant, den Kapitein Verborst, naar de voorposten te Groot Zundert doe ver trekken, om zich aldaar te aboucheren met den Franschen Officier en den Secretaris van Legatie, die den Luitenant-Adjutant Mesbuisius daar heen hadden vergezeld; ten einde van hen te vernemen met welke voorstellen zy belast zyn; kunnende ik Uwer Excellentie reeds voorloopig de stellige verzekering geven, dat, wanneer die voorstellen over iets anders mogten loopen, dan de overtuiging anderszids van de forten Lillo en Liefkenshoek, in dezelve geenszins zal worden getreden.

Uwe Excellentie gelieve ook mijnen hartelyken gelukwensch bij deze zoo belangrijke gelegenheid aan te nemen.

De Directeur-Generaal van Oorlog,
(Get.) DE EERENS.

Amsterdam, Dec. 16.—In het *Journal de la Haye* van den 12 dezer, leest men:

"Toen onze dapper soldaten, de verdedigers der citadel, aan het leger des Maarschalks Gerard nog niet hadden getoond, dat er volken in Europa zyn, die de groote natie in het aangezicht durven zien, werd de Generaal Chassé door de Parysche dagbladen niet anders dan den onbeschoften *Hollander*, den *Hollandschen* barbaar genoemd. Thans nu de wyze, waarop die edele krygsman zich met een handvol soldaten tegen zestig duizend man, door de bekwaamste krygs-oversten van Frankryk aangevoerd, verdedigde, onze vyanden zelfs tot bewondering dwingt, thans is het voor de Franschen onmogelyk te gelooven, dat de Generaal Chassé onder ons geboren zou zyn. De hoog verlichte Parysenaars zien integendeel kans, om te bewyzen, dat het met alle wetten der natuur en der rede strydig zou zyn, dat een Hollander tegen een Veld-overste uit de school van Napoleon het zwaard zoude durven trekken.—Daarom ook verwittigt de *Nouvelliste*,

een door het Fransche Ministerie bezoldigd blad, thans zyn lezers, "dat *Holland slechts het aangenomen vaderland is van des dapperen Chassé*." Geheel Nederland weet thans, dat de Generaal Chassé te Thiel, in Gelderland, is geboren.

De volgende opgave, in de Brusselsche bladen voorkomende, kan eenig denkbeeld geven van de hevigheid, waarmede de Franschen het kasteel van Antwerpen hebben beschoten, en tevens van den moed der brave bezetting, die in weerwil van zulk een vreeslyk vuur, onverschrokken pal stond.

"Van den 4 tot den 5 December hebben de Franschen 1149 vierentwintig ponders, 630 zestien ponders, 950 houwitsier-granaten en 766 bommen afgeschoten.

"Van den 5 tot den 6, 1235 vierentwintig ponders, 626 zestien ponders, 969 houwitsier-granaten en 723 bommen.

"Van den 6 tot den 7, 1515 vierentwintig ponders, 752 zestien ponders, 1043 houwitsier-granaten en 836 bommen.

"En van den 7 tot den 8, 574 vierentwintig ponders, 511 zestien ponders, 655 houwitsier-granaten en 536 bommen."

Dec. 30.—Uit de verhalen der reeds te Bergen-op Zoom aangekomen officieren blykt, dat de hertogen van Orleans en Nemours en de maarschalk Gerard, werkelijk den generaal Chassé, in zyne kasemat op de citadel bezocht, hem omhelsd en met de manhaftige en eervolle verdediging der sterke geluk gewensch hebben. De bezetting der citadel, die den 24sten nog buiten de waterpoort bij het knudhuis twee wapenen op rotten heeft gesteld, en daarna weder is binnen gerukt, bevond zich den 26 nog op die sterke. De toeloop van nieuwsgierigen naar het kasteel was zeer groot; doch men had daarby opgemerkt, dat de Fransche schildwachten, allerlei beleedigende scheid-oorden aan de Belgen, die zich op de werken wilden vertoonen, toeduwden. Vóór het verbranden of in den grond bakken der elf kannonneerbooten der *flutille*, hebben onze zeelieden alle daarop aanwezige wapenen vernield, de kanonnen vernageld, en de vlaggen benevens de seinboeken verbrand.

Haarlem, Dec. 31.—Ook in de bysondere berigten, welke de Fransche bladen van hunne correspondenten bij het leger van den maarschalk Gerard mededeelen, wordt met veel achting van onze gevangen genomen krygshelden gesproken, en, even als te voren hun moed, zoo ook thans hunne voortreffelyke militaire houding geroemd. In deze berigten komt ook voor, dat de Belgische officieren, welke in grooten getale naar het ontleggen van de wapenen der onzen waren komen zien, op last des Franschen maarschalks, van de plaats, waar zulks geschiedde, verjaagd zyn. Het verlies der Franschen wordt in hunne bladen opgegeven op 73 dooden en 469 zwaar gekwetsten. Naar luid van het rapport des maarschalks Gerard telde het garnizoen der Citadel, by de kapitulatie 3,797 manschappen en 129 officieren.

Uit particuliere berigten, betrekkellyk de belegering der citadel, welke door de *Staats Courant* worden medegedeeld, en op welker juistheid men zich ten volle meent te kunnen verlaten, nemen wy het volgende over:

"Menigvuldig waren de blyken van deelneming en vereering, welke de brave bezetting dadelijk bij het bekend worden van het staken der vyandelijkheden van de Franschen ontving. Brood, wyn en jenever werden hun, nog voor dat het vuur op alle punten had kunnen ophouden onder allerlei lustelingen en vriendschaps betuigingen, over de wallen toegereikt.

"De Generaal Chassé moet namens den Maarschalk Gerard, door den Generaal Rumigny over zyne heldhaftige verdediging gelukwenschingen ontvangen hebben, onder mededeeling van den maarschalks voorname, om bij den gyzen opperbevelhebber een bezoek te komen afleggen. Bij die gelegenheid moet de Generaal den heer de Rumigny hebben voorgesteld, dat de maarschalk, bij zulke middelen en zulk eene overmagt als te zyner beschikking stonden, niet noodig had gehad om ten laatste nog met den grooten luikschon mortier proeven tegen de citadel te nemen. De heer de Rumigny zoude zynen bevelhebber ten deze verontschuldigd hebben met te zeggen, dat men zulks gedaan had,

pour faire plaisir au Roi Leopold, waarop de Generaal met nadruk had geantwoord, dat zulke proefnemingen voor Prins Leopold voegzamer zouden geweest zijn, indien hij met zijne eigene middelen de citadel had durven aanranden.

"Met groote verachting spreken de Franschen van de Belgen, en wedijveren in vernederende uitdrukkingen om hunne gering-schatting van die helden van den toren van Antwerpen te kennen te geven. Van dien toren toch waagden zij het de verrigtingen op de citadel te bespieden; en, onze edelmoedige handelwijze in het sparen der stad met laagheid en verraad beantwoordende, lieten zij niet na, om door seinen met vlaggen aan de belegeraars aanwijzing te doen van de plaatsen alwaar de belegerden zich oosledig hielden om hunne beschadigde ver-schansingen, vooral het pallisadeerwerk, te herstellen. Tegen die punten verhiel zich dan het vuur met buitengewone be-rigtheid, zoodat, gelijk ook uit het rapport van den Generaal Chasé van den 23 bleek, onze werkers bij herhaling genoodzaakt werden, buenen arbeid te staken.

"Onbeschrijfelijk is het tooneel van verwoesting, dat het geheele kasteel oplevert. Het is niet meer dan een puinboel. De storm was daarom niet ligtvaardig af te wachten, om dat de tambours, welke de verschansingen van het zoogenaamde corps de place van het bastion Toledo afschei-den, zoowel als de ringmuur van het corps de place of retranchement geheel aared in-gezakt of weggeschoten. Het is niet te ver-wonderen, dat de vernieling zoo groot is geweest, wanneer men in aanmerking neemt het geringe bestek, hetwelk gedu-rende 450 uren aan een zoo verschrikkelijk vuur is blootgesteld geweest. Vooral in de laatste dagen was hetzelfde zeer hevig, en het getal bommen, hetwelk zich geijktij-dig in de lucht verhoorde, was tot 18 en 19 geklommen. Het geralschoten, dat elken dag tegen het kasteel werd gedaan, kan veilig door elkander op 3000 worden ge-steld. Als eene bom op een bastion viel en barste, dan vlogen de stukken tot in de andere bastions. Eene enkele schief van eene bom uit den zoogenaamde mortier ~~monstré~~ werd ~~in de lucht verhoord~~ gevonden. Eene andere bom sloeg eenen zes-ponder midden door in twee stukken.

"De uitval op den 9 onder den kapitein Monte, waarhij deze zoo wel als de luitenant Nantzing reemvol den dood vond, wordt door kunne wapenbroeders als eene der stoutst uitgevoerde ondernemingen be-schouwd, welke, doot het vernielen van een groote uitgestrektheid der vijandelijke werken en van een aantal zijner mortieren, ook gelukkig had kunnen worden genoemd indien zij niet het leven dezer brave offi-cieren en van andere dapperen had gekost. Een, zoo het bij zulk eene ernstige gele-genheid mogelijk zij, koddig voorval, bad by dezen uitval in de loopgraven plaats. Een der vluggende Fransche werkers riep al loopende: *laissez mois mes outils, vilains Hollandais*, waarop een der matrozen, die aan den uitval deel namen, in een: "wacht ik zal u leeren vilains Hollandais," den Franschen werkman achter naliep en hem in den achteren zin des woords een ge-ducht pak slaag toedeelde.

"Zoo ook wordt met roem gesproken van de onverwagtheid van een dankeur der zevente afdeeling, Gooij genaamd, die bij den uitval naar het Melkuis door eenige Franschen omsingeld zynde, zich met eene krachtvolle uitdrukking losrukte, zijn gewest op nieuw meester werd, het op den vijand losbrande, en zoo gelukkig we-der zijne makkers bereikte.

"Opmerkelyk is het, dat, te midden van zoo vele gevaren, het verlies der onzen naar gelang daarvan zoo gering is geweest dat het niet meer dan ten hoogste 450 of 500 aan dooden, gewonden en vermisten bedraagt, zoo als trouwens uit de officiële rapporten blykbaar is. Hierin zij voor ons eene hoogere bewaring zichtbaar, en zoo de onzen voor het geweld hebben moeten onderdoen, hun wederstand was die der dapperheid en der vaderlandsliefde. En de overmagt van den vijand, zoo wel als zijne onuitputbare hulphronnen, vooral zijne ge-stadige verversing van troepen in aan-merking nemende, kunnen de onzen zon-der grootspraak zeggen:

Arré Tibi; Gloria Mili!"

Als eene bijzonderheid van de laatste le-vensoogenblikken des Heeren Schout-bij-Nacht *Lewe van Aduard* wordt ons mede-geedeeld, dat dezelve, kort voor dat de vijandelyke bom hem trof, tot den Luitenant van Swinderen zeide: *wanneer ik val, zorg dan dat de vlag niet onklaar waaje, maar ze oogenblikkelijk worde geklaard*. Het toe-val wilde, dat de vlag bij het treffen des Schout-bij-Nacht, juist onklaar geraakte, waarop men dadelyk een jongen in het wand zond, om dezelve weder vrij uit te la-ten wapperen. Weinige oogenblikken voor zynen dood beval de Schout-bij-Nacht nog den heer schryver en victualiemeester O-vink aan, om zijne vrouw, wanneer hij be-zwyken mocht, op de tyding van zyn sneu-velen voor te bereiden.

ENGELAND.

In de kamer der Lords hield de Hertog van Wellington eene lange redevoering o-ver de geldmiddelen van het land en merkte daarbij aan, dat geene middelen waren aangewezen, om in de groote deficits der inkomsten te voorzien. Vervolgens ging hij over tot de Portugesche kwestie en ver-zocht het gouvernement zich in de zaak te mengen en verder bloed vergieten te voor-komen, voornamelyk daar Don Pedro den lyval en de ondersteuning niet schijnt ont-waet te hebben, welke men verwacht had. De Hertog was ook van oordeel, dat het daarzjn eener Engelsche vloot een onbe-hoorlyk overwigt aan Don Pedro gaf en die neutraliteit ophief, welke het gouvernement betuigde in acht te nemen. Graaf Grey antwoordde dat het gouvernement zich in dezelfde berekeningen had bedrogen toen het de, op de arbeidende volksklasse druk-kende lasten afschafte, en dat het groote tegenkanting had ontmoet bij het voorslaan

Portugal betrof, kon het gouvernement voor geene der oorlogende partijen tus-schen treden, ten zij de tusschenkomst een-der andere mogendheid ons van onzen on-zydigheidsloestand bevrijdde. De Engel-sche vloot was daar, om de bezittingen en personen van Britsche onderdanen te be-schermen, alsmede om de tusschenkomst van andere mogendheden te beletten. Hij was van oordeel, dat de aarzeling der Por-tugesche natie ten behoeve van de consti-tutionele zaak uit de vrees werd geboren van zich te vroeg te verklaren en alzoo de oekende wraklust van Don Miguel te zul-len ondervinden. Met betrekking tot het zich bedienen van de Engelsche vlag door de vaartuigen der expeditie kon hij slechts zeggen, dat die vlag zonder magtiging ge-bezigd zijnde, ook geene bescherming kon eischen van de Britsche vloot, en zoo zij genomen werden de gevolgen alleen moes-ten dragen.

BEKENDMAKING.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie heeft den Heer Josias Abiann De Lima benoemd tot Wykmeester van de Wyk No. 2 in de Willemstad, in de plaats van den Heer Jb. Delvalle, dewelke daaruit serevol ontslagen is.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Don 29sten Maart 1833.

BEKENDMAKING.

Secretaris van het Gemeente-Bestuur,
den 4den April 1833.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt te kennis van en gelast by deze aan alle Broodbak-kers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 17 Onzen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op ponne als by publicatie van den 18den Maart 1834 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd.
De Secretaris van hetzelfde,
L. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretaris van het Gemeente-Bestuur,
den 4den April 1833.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doot by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pry-zon van Versch Vleesch voor de loopende maand April syn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.
Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Cen-ten per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op ponne als by de wet is be-paald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelfde,
F. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

TE HUUR

En te bevragen bij den ondergeteekende.

HET Huis van de Plantagie VALENTYN, met privile-gio van vele voordeelen die de huurder van de Plan-tagie zal kunnen trekken.

Drie groote Pakhuizen geschikt voor de commercie, gelegen aan den Waterkant van de Overzyde der Haven, voor zeer geringe huurpenningen.

M. CAMBIASO.

Don 28sten Maart 1833.

OVERLEDEN—Op den 9den February jl. te Para-maribo, de Heer NICOLAAS HERMANUS MUYSEN en zy-ne Echtgenoots Mevrouw JOHANNA MARGARETHA VAN SCHNAPPEL.

CURACAO.

Verdragen in en uitgedaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

30. golet Anna Maria, Rotjes, Puerto Cabello
APRIL.

1. brik Flight, Anderson, La Guaira
2. golet Aurora, Peti, St. Thomas
— Rapid, Davison, Suriname
Admiral

UITGEKLAARD—MAART.

30. brik Arab, Haskell, golet Anna Celestina, Agostini,
APRIL.

3. brik Gouv. Gen. von Scholten, Krögg,
4. golet James & Catharine, Dalton,

Op verleden Maandag den 1sten dezer, is van Suriname binnen deze haven aange-komen, de Amerikaansche Schoener RAPID, kapitein DAVISON, bij welke gelegenheid wij eene reeks Couranten ontvangen en waaruit wij uittreksels voor dit nummer ge-maakt hebben.

De Europeische berigten indeze Couran-ten loopen tot den 17den January, dus kunnen dezelve ons geen nieuws van het Moederland aanbrengen. Wij vernemen echter dat men van St. Thomas, schoon de pakket er nog niet wasaangekomen, al-hier berigten ontvangen hebben, dat de za-ken tusschen Holland en Belgie, tegen al-le verwachting, naar eene spoedige schik-king schijnen te loopen.

Verleden Woensdag morgen is van deze haven naar Maracaibo vertrokken, de Ver-eenigde Staten Schoener SHARK, gekom-mandeerd door den kapitein W. BOGARD.

Als Passagiers met de Amerikaansche Schoener van Suriname aangekomen:
De Weledele Heer N. ROZER, Medecine Doktor.

Voor den dienst bij het Garnizoen te Curaçao:

De Weledele Gestr. Heer C. H. BILGER, Kapitein en de Weledele Gestr. Heerec N. GALMEYER, A. D. C. VAN COEVENHO-VEN, E. J. SLENGARDE, J. BRONNER, J. H. BRUNKE en Z. BONN, 2de Luitenanten; en

Voor den dienst bij de Marine:
De Weledele Gest. Heer — BOGEMAN, Officier van Gezondheid 3de klasse.

(Uit het *Amsterdamsche Algemeen Handelsblad*.)

PARYS, Dec. 20.

Uit de thans nader ontvangen breedvoeriger verslagen der beraadslagingen van de Fransche afgevaardigden over het adres aan den Koning blijkt, dat ook de maatregel, in Frankrijk ten aanzien der Nederlandsche schepen genomen, bij de behandeling van de zinsneden betreffende de belangen van den Franschen handel en nyverheid, een onderwerp van redokaveling heeft opgeleverd. De Heer Gaëtan de la Rochefoucauld heeft bij die gelegenheid voorgesteld eenige woorden in het adres in te lassen, ten einde de Regering te verzoeken, dat zij den maatregel van het embargo zoude intrekken, vermits Frankrijk zelfs daardoor meer benadeeld werd dan Holland, en vermits die maatregel op zich zelf van eene schreeuwende onbillijkheid was. Nadat Frankrijk in den oorlog tegen Spanje in 1823 het eerste aan Europa het edele voorbeeld gegeven had, om den handel vrij te waten van de rampen van den oorlog waaraan hij geheel vreemd was, meende hij, dat men van het herboren Frankrijk nauwelijks konde verwachten, dat het aan het toen verkondigde beginsel ontrouw worden en zich eenen barbaarschen maatregel veroorloven zoude, die alle regten van eigendom vertrapt, en onbestaanbaar is met alle beginselen van beschaving. Ook hier bleek het wederom dat het kwaad zijnen meester loont, want de nadeelen die het embargo aan Holland Lerokkende, waren niet noemenswaardig in vergelyking met de daaruit voor Frankrijk ontspruitende schade. Daar toch alle aangehouden schepen altijd na het sluiten van vrede terug gegeven wierden, zoo leden de Nederlandsche kooplieden niet veel meer nadeel, dan dat zij iets langer op de aankomst hunner ladingen moesten wachten; maar door het aanhouden van Nederlandsche schepen in de Fransche havens belette men den uitvoer van Fransche fabriekaten, wynn en andere voortbrengselen; veroorzaakte eene ophooping van die artikelen in de magazynen, bracht de fabriekanten in ongelegenheid, en in de noodzakelykheid om werkvolk af te danken, en bracht aan den Franschen handel, die eerst sedert kort weder was begonnen te ontluiken, eenen gevoelligen slag toe. En hetgeen deze omstandigheden nog verdrietiger maakte, was, dat men zich daartoe door Engeland had laten verleiden, hetwelk, volgens den heer Rochefoucauld, om geene andere reden tot het embargo en den oorlog tegen Nederland zijne toestemming gegeven had, dan om dat het zeer wel wist, dat het nadeel, daaruit voor Frankrijk voortvloeiende, tot zijn eigen voordeel moest strekken.

De spreker besloot aldus: "Terwijl schepen, die, onkundig van het embargo, in dit anders zoo gastvrije Frankrijk, geleedene schade kwamen herstellen, of levensmiddelen en water innemen, in onze havens onder beslag gelegd werden, heeft integendeel de Koning der Nederlanden tot den laatsten dag toe aan onze schepen het verlof tot uitklaren doen geven; hij heeft de kapiteins doen waarschuwen, dat hij misschien genoodzaakt zoude zijn, maatregelen van wedervergoeding te nemen; hij heeft de schepen die wegzeilen wilden, laten vertrekken; hij heeft zelfs een uitstel van drie dagen, na het uitvaardigen van zijn besluit betreffende het embargo, aan alle degenen verleend, die zich nog wilden verwyderen; een Belgisch schip eindelyk strandt op een der Zeeuwsche banken—en het zijn Hollandsche zeevlieden, die het helpen vlot maken, en het in staat stellen om zijns bestemming te bereiken.

"Ik smeek dus de ministers om onverwylt het bevel wegens het embargo in te trekken."

De heer Charles Dupin heeft deze opspraak op de Nederlandsche Regering zeer euvel opgenomen, en beweerde dat zij ongepast was, op een oogenblik dat Nederland het er op toelag, om Antwerpen te vernielen (!). Ook verdedigde hij den maatregel van het embargo (die men niet met eene verbeurdverklaring moest verwarren), vermits men daardoor het middel in handen had, om dien toelag te verijdeljen, of ten minste schadevergoeding daarvoor te erlangen.

De Generaal Demarçay en de heer Odilon Barrot daarentegen hebben zich met het door den heer de Rochefoucauld gezegde vereenigd, en de uitdrukkingen van den heer Dupin gegespt.

Ook de Ministers van Marine en van Buitenlandsche Zaken hebben het woord hierover gevoerd; de eerste voornamelyk om te zeggen dat van zijnen kant alles gedaan wordt om den bedoelden maatregel zoo weinig drukkend als mogelyk voor den Franschen handel en nyverheid te maken. De laatstgenoemde heeft betoogd, dat er een wezenlyk onderscheid gemaakt moest worden tusschen het regt der volken op zee en op het vaste land, en dat het eene natielooze edelmoedigheid zoude zijn het aangenomen gebruik om de handelsvaartuigen van eenen vijand in beslag te nemen, af te schaffen, zoo lang niet alle Staten daaromtrent overeengekomen waren. In dit byzonder geval waren volgens hem de Fransche en Engelsche regeringen te meer bevoegd geweest, om dien maatregel te nemen, vermits dit het eenige middel was om Nederland te dwingen zonder eenen inval op deszelfs grondgebied te doen. Gaf men het embargo op, dan beroofde men zich zelf van een der krachtigste dwangmiddelen.

Het voorstel van den heer Rochefoucauld had overigens geen gevolg.

Terwijl de Fransche armee met de belegering der citadel bezig is, merkt men met verwondering op, dat geen der officiële of half-officiële dagbladen eenig bericht van de gecombineerde eskaders mededeelt. Dit stilzwygen had bereids eenige ongerustheid gewekt, die thans schijnt bevestigd te worden door de heden uit Londen ontvangen tydingen. Het Britsche ministerie heeft besloten geene verdere demonstratie door deszelfs scheepsmagt tegen Holland te doen uitvoeren, ten gevolge waarvan de schepen van Admiraal Malcolm naar Duins zijn teruggekeerd. Is dit besluit, gelyk men verzekert, genomen ten gevolge van door den Engelschen Koning zelve uitgevaardigde suble bevelen, en alsdan zou zulke het uitwerkzel wezen van de menigvuldige petitien, die door de Tories aan Koning Willem van Engeland zijn aangeboden; of is dit besluit misschien genomen op het inzien van de moeyelykheid, ja zelfs onmogelykheid om vóór de Hollandsche kust met voordeel in zee te blijven kruisen? Deze laatste reden zal door Engeland waarschynlyk als oorzaak van deszelfs terugtrekking worden aangevoerd; maar in dat geval volvoert het Londensche kabinet niet de bepalingen der conventie van 22 October, en zal het zich juist op het beslissende oogenblik terug trekken. Zal de Fransche vloot thans, nu zij zich tot hare eigene krachten ziet bepaald, voor den Hollandschen wal blijven kruisen, of zal zij zich genoodzaakt zien weder binnen de haven te komen? Dit vraagstuk zou moeyelyk te beantwoorden kunnen worden, wanneer het beleg vóór Antwerpen lang duurde; in het tegenovergestelde geval zou men, indien de Citadel ware veroverd, kunnen hopen dat de Fransche vloot hare zending had volbragt en naar Cherburg kon terugkeeren.

— *Messageur des Chambres*: Dit blad deelt uit Keulen, dd. 8 dezer, eenen brief mede, waarin wordt verslag gedaan van een sedert geruimen tyd reeds in opspraak zijnde geheim traktaat, hetwelk tusschen de drie Noordsche Mogendheden zoude gesloten zijn. Ofschoon wy daaraan niet byzonder geloof bechten, meenen wy echter dezen brief onzen lezers niet te moeten onthouden. Hij luidt als volgt:

"Korten tyd na de Anconasche expeditie werd door een in Europa wegens zijne absolutistische grondstellingen zeer bekend diplomaat eene zeer uitvoerige memorie opgesteld, welke hij vertrouwelyk geheim aan de kabinetten van Berlyn, Weenen en Petersburg toezond. Die memorie behelste zakelyk:

"Dat Frankrijk, sedert Lodewyk XIV, oorzaak van alle de oorlogen, rampslagen en staatsomkeeringen is geweest, die Europa en de wereld in een bloedbad hebben herschapen.

"Dat uithoofde van deszelfs wonderbare aardrykskundige ligging, Frankrijk schier met elke eeuw het getal van deszelfs bevolking zag verdubbelen, vermits in minder dan 30 jaren tyde dit getal onder onze

dagen voor het minst tot een vierde meerder was aangegroeid, dan hetzelfde was ten jare 1788.

"Dat ten gevolge van de verbrekking der eigendommen in Frankrijk deze trap-gewyze opklimming derwyze is voortgegaan, dat, op den tegenwoordigen oost, Frankrijk, aan het einde der loopende eeuw, 50 miljoen bewoners zal tellen.

"Dat eenmaal tot dien hoogen trap van kracht en magt gestegen zijnde, niets Frankrijk meer zal kunnen beletten Europa te beheerschen, vermits reeds Frankrijk met slechts 25 miljoen bewoners de wereld te vuur en te zwaard heeft overloopen van het kapitoel tot aan de pyramiden, van de Hercules-kolommen tot aan het Krewelin."

"De steller der memorie geeft zijn leedwezen te kennea daarover, dat niet de Europeesche vorsten, in gemeen overleg, onmiddelyk na den Belgischen opstand, Frankrijk hebben aangevallen, want zegt hij, het voor de derde maal bezetten van Parys zoude daarop even schielijk zijn gevolgd als na den veldslag van Waterloo.—Dit gevoelen ondersteunt hij door de verklaring van den Maarschalk Soult zelve, die van het parlementair-spreekgestoelte erkend heeft dat ten jare 1830 Frankrijk niet in staat was krifg te voeren.

"Twee wegen ziet de steller der Memorie geopend: eerstens, Frankrijk in twee Koningryken te splitsen, één voor Hendrik V en één voor Lodewyk Philips; tweedens, Frankrijk te kortwieken tot op 20 miljoen zielen, en dezen tweeden weg acht hij eeniglyk en alleen doelmatig te zijn, om de onderscheidene Mogendheden schade-loos te stellen.

"Op die grondslagen is het geheim traktaat onderteekend, edoch slechts voorwaardelyk; dat is te zeggen: voor het geval dat de oorlog uitbarste, en de overige kabinetten er in toestemmen. De reis der Ouden-Bourbon-familie en hare vestiging in Bohemen, staat met dit traktaat in verband."

— Het te Berlyn uitkomende staatkundige weekblad, als redakteur waarvan de majoor Streit onderteekent, bevat het volgende bericht wegens de nieuwste gebeurtenissen van dezen tyd: Hetgeen velen tot op het laatste oogenblik als schier onmogelyk toescheen is geschied: de door Engeland en Frankrijk gedreigde maatregelen van geweld hebben eenen aanvang genomen, de Fransche troepen hebben de grenzen van Belgie overschreden. De teeling is geworpen de gevolgen daarvan liggen buiten alle menschelyke berekening, doch wat ook Holland boven het hoofd hange, zoo wel deszelfs vorst als diens volk zullen niet anders dan met eer uit deze krisis te voorschyn treden. Snood verraad heeft eindelyk de Hertogin van Berlyn in de magt haarer vervolgers geleverd, en is het juiste milien zich te hairen opzichte verwonderlyk getrouw gebleven. Volgens de kamer van beschuldiging te Parys moest de voisterlyke vrouw, met boorwachten gelyk, voor de baie van het hof der assisen verachtynen; men had echter gedacht, dat zelfs de gevoellooste regters voor zulk eene uitspraak zoude hebben gehoed, doch tot het hulpmiddel om haar zonder eenig proces over de grenzen te geleiden, werd eenigmoed vereischt; of de gekozen uitweg, de beslissing der zaak aan de Kamer over te laten, niet nog grootere moeyelykheden aan de regering zal berokkenen, zal de naaste toekomst leeren. Bij het daaryn van zulke, meer in de nabijheid plaats hebbende gebeurtenissen, wordt hetgeen in het Pyrenesche schier-eiland plaats heeft, hoewel insgelyks van Europeesch gewigt, meer op den achtergrond geschoven. Ten gevolge van den gang, dien de Spaansche regering sedert kort heeft genomen, en van de openbare bescherming welke het Engelsche gouvernement aan het toezenden van hulpmiddelen aan Don Pedro verleent, wordt de zege der revolutie in die oorden, minst genomen, niet onwaarschynlyk.